

Bruxelles, den 2. juni 2016
(OR. en)

9768/16

**Interinstitutionel sag:
2015/0287 (COD)**

**JUSTCIV 160
CONSOM 137
DIGIT 67
AUDIO 76
CODEC 809**

NOTE

---

fra:	formandskabet
til:	Rådet
Tidl. dok. nr.:	8879/16
Komm. dok. nr.:	15251/15
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold (førstebehandling) – Orienterende debat

---

I. BAGGRUND

1. Kommissionen vedtog den 9. december 2015 to direktivforslag vedrørende aftaleret: et forslag til direktiv om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold (i det følgende benævnt "direktivet om digitalt indhold")¹ og et forslag til direktiv om visse aspekter af aftaler om onlinesalg og andre former for fjernsalg af varer (i det følgende benævnt "direktivet om onlinesalg af varer")².

---

¹ Jf. dokument 15251/15 JUSTCIV 290 CONSOM 220 DIGIT 116 AUDIO 40 CODEC 1731 + ADD 1 og 2.

² Jf. dokument 15252/15 JUSTCIV 291 CONSOM 221 CODEC 1733 + ADD 1 og 2.

2. De to foreslåede direktiver indgår i "En strategi for et digitalt indre marked i EU"³. Det overordnede formål med dem er at bidrage til hurtigere vækst på det digitale indre marked til gavn for både forbrugere og virksomheder.
3. Det nederlandske formandskab har sat behandlingen af denne sag øverst på dagsordenen. Denne prioritet afspejles navnlig i de mange møder, der er holdt på gruppeniveau i Rådet (15 mødedage), siden de to direktivforslag blev forelagt.
4. I overensstemmelse med det mandat, som RIA-Rådet godkendte den 10.-11. marts 2016⁴, var arbejdet på teknisk plan først koncentreret om at behandle direktivet om digitalt indhold uden at se bort fra sammenhængen mellem det og direktivet om onlinesalg af varer.
5. Drøftelserne om det foreslåede direktiv om digitalt indhold er skredet godt frem på arbejdsgruppeniveau. Gruppen vedrørende Civilretlige Spørgsmål (aftaleret) nåede at blive færdig med første gennemgang af direktivets væsentlige artikler. På baggrund af overvejelserne i gruppen og de meget omfattende input, som delegationerne har givet i deres skriftlige bidrag, kunne direktivets vigtigste aspekter indkredses, og de vil få central betydning for de videre drøftelser af forslaget.
6. Formandskabet erkender, at direktivet om digitalt indhold er af meget teknisk karakter, og at der er behov for yderligere præcisering og diskussion af enkelthederne i de foreslåede regler, før der kan fastlægges endelige holdninger.
7. Der synes imidlertid at være opstået enighed om en række af de vigtigste indkredsede aspekter. Formandskabet vil gerne holde fast i denne fælles forståelse med henblik på at udstikke retningslinjer for det fremtidige arbejde og bane vej for, at der kan gøres yderligere væsentlige fremskridt med det foreslåede direktiv om digitalt indhold.

---

³ Jf. dokument 8672/15 COMPET 185 TELECOM 109 AUDIO 11 DIGIT 32 RECH 107 MI 291 PI 32 IND 72 ECOFIN 308 ENER 139 DATAPROTECT 70 CYBER 31 JUSTCIV 101 E-JUSTICE 56 CULT 29 EDUC 122.

⁴ Jf. 6150/16 JUSTCIV 17 CONCOM 30 DIGIT 10 AUDIO 12 CODEC 165.

8. På mødet den 24. maj 2016 godkendte Coreper generelt den (ikkeudtømmende) liste over fastlagte grundprincipper og politiske retningslinjer, jf. bilaget til denne note, og besluttede at forelægge dem til godkendelse for Rådet.

II. KONKLUSION

9. I lyset af ovenstående opfordres Rådet til at:
  - støtte grundprincipperne for den overordnede struktur for et direktiv om visse aspekter af aftaler mellem virksomheder og forbrugere om levering af digitalt indhold og de politiske retningslinjer for det fremtidige arbejde, som begge er beskrevet i bilaget til denne note, med henblik på at bane vej for, at der kan gøres yderligere væsentlige fremskridt med det foreslåede direktiv.

**GRUNDPRINCIPPER OG POLITISKE RETNINGSLINJER FOR FREMTIDIGT
ARBEJDE****A. Mål****a) Politiske mål**

1. Formålet med direktivet om digitalt indhold er at bidrage til et velfungerende indre marked ved at indføre en mere harmoniseret ramme for EU's aftaleretlige regler om aftaler mellem virksomheder og forbrugere om levering af digitalt indhold, samtidig med at der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og skabes øget retssikkerhed, og dermed mindske transaktionsomkostningerne og gøre det lettere for virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er), at sælge over hele EU og opbygge større tillid blandt de europæiske forbrugere, når de køber på tværs af grænserne.
2. Drøftelserne har vist, at der er generel opbakning til disse mål, og derfor bør de være retningsgivende for de kommende forhandlinger og være afspejlet i direktivteksten.

b) Behov for sammenhæng

3. Et vigtigt aspekt, som mange delegationer understregede under hele forløbet, var, at den overordnede sammenhæng i EU's forbrugerftalelovgivning skal bibeholdes, og at de nye EU-regler om levering af digitalt indhold kan harmonere godt med national almindelig aftaleret.

4. For at undgå opsplittning af lovgivningen og give mulighed for gnidningsfri anvendelse af reglerne i praksis, også i tilfælde af f.eks. "aftalekomplekser", der ikke kun omfatter digitalt indhold, bør reglerne om aftaler mellem virksomheder og forbrugere om levering af digitalt indhold og reglerne om aftaler mellem virksomheder og forbrugere om salg af varer tilpasses hinanden mest muligt, og der bør kun indføres forskelle, når det er nødvendigt som følge af den særlige karakter af digitalt indhold. Med henblik herpå bør de almindelige principper, der ligger til grund for den gældende EU-ordning for aftaler mellem virksomheder og forbrugere om salg af varer, være udgangspunkt for de videre drøftelser om f.eks. definitionerne, digitalt indholds overensstemmelse med aftalen ("*overensstemmelsesprøve*"), leveringen af digitalt indhold og leverandørens ansvar i tilfælde af manglende overensstemmelse (nærmere oplysninger i afsnit C).
5. I denne sammenhæng er det også vigtigt at tage hensyn til de relevante oplysninger som følge af evalueringen af flere af EU's forbruger- og markedsføringslovgivningsdirektiver inden for rammerne af programmet for målrettet og effektiv regulering (Refit), herunder evalueringen af direktiv 1999/44/EF om forbruger køb og garantier, som forventes at være klar senere i år, og at være opmærksom på nødvendigheden af sammenhæng mellem det foreslåede direktiv om digitalt indhold og forslaget til direktiv om onlinesalg af varer.

6. Af hensyn til den overordnede sammenhæng i EU's forbrugerlovgivning er det desuden af afgørende betydning, at den nye lovgivning om digitalt indhold hænger godt sammen med direktiv 2011/83/EU om forbrugerrettigheder (forbrugerrettighedsdirektivet). I den forbindelse opfordres Kommissionen til i sin rapport om anvendelsen af forbrugerrettighedsdirektivet⁵ at inddrage en evaluering af anvendelsen af forbrugerrettighedsdirektivet og navnlig af de oplysningskrav forud for indgåelsen af aftalen, der er fastsat i direktivet, på alle former for aftaler om levering af digitalt indhold, der er omfattet af direktivet om digitalt indhold, med henblik på at bidrage til vurderingen af, i hvor høj grad der er behov for at tilpasse de to retsakter til hinanden (navnlig de definitioner, der anvendes i dem) for at sikre større sammenhæng.
7. For så vidt angår forbindelsen mellem direktivet om digitalt indhold og anden EU-lovgivning, f.eks. EU's lovgivning om intellektuel ejendomsret og om teletjenester, kræves der yderligere præcisering i artikel 3, stk. 7.
8. Desuden bør enhver indblanding i anvendelsen af EU's generelle forordning om databeskyttelse undgås. Den generelle forordning om databeskyttelse udgør allerede en omfattende ramme for rettigheder om beskyttelse af personoplysninger. Direktivet om digitalt indhold bør undlade at skabe divergens i anvendelsen af disse regler. Med henblik på at lette de videre indgående drøftelser i Gruppen vedrørende Civilretlige Spørgsmål om det retlige grundlag for behandling af personoplysninger i forbindelse med aftaler om levering af digitalt indhold kunne en sammenligningstabel og en mere dybtgående drøftelse med databeskyttelsesekspertes bidrage til at få kortlagt, hvilke rettigheder i forbindelse med beskyttelse af personoplysninger der findes i den generelle forordning om databeskyttelse, og hvilke aftaleretlige rettigheder der skal fastsættes i direktivet om digitalt indhold.

---

⁵ Forbrugerrettighedsdirektivets artikel 30 lyder som følger:
"Senest den 13. december 2016 forelægger Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv for Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten skal navnlig omfatte en evaluering af dette direktivs bestemmelser om digitalt indhold, herunder fortrydelsesret. Denne rapport ledsages om nødvendigt af lovgivningsmæssige forslag med henblik på at tilpasse direktivet til udviklingen på forbrugerretsområdet."

c) Harmonisering

9. Drøftelserne har indtil videre vist bred støtte til en tilgang, som har til formål på EU-plan at harmonisere de aftaleretlige aspekter, der er afgørende for at opfylde direktivets mål. I overensstemmelse med denne målrettede tilgang bør det i direktivet stå helt klart, i hvilket omfang nationale aftalelove er berørt af direktivet, og hvilke aspekter der fortsat hører under medlemsstaternes nationale kompetence. Målet i de kommende forhandlinger bør være så vidt muligt at opnå fuld harmonisering, under hensyntagen til at de endelige afgørelser om harmoniseringsniveauet for så vidt angår direktivets enkelte bestemmelser først kan træffes, når realitetsdebatten er mere fremskreden.

B. Anvendelsesområde for direktivet om digitalt indhold

a) Aftaler mellem virksomheder og forbrugere

10. Under drøftelserne var der klar opbakning til, at EU's aftaleretlige regler om levering af digitalt indhold kun skal finde anvendelse på aftaler mellem virksomheder og forbrugere. Direktivet om digitalt indhold bør derfor fokusere på aftaler mellem virksomheder og forbrugere, eventuelt med en enkelt undtagelse for så vidt angår leverandørens mulige regresret i transaktionskæden (artikel 17).

b) Definition af digitalt indhold og former for modydelse

11. Drevet af målet om at indføre lovgivning, der er teknologisk neutral og forhindrer omgåelse af reglerne ved f.eks. en simpel ændring af det digitale indholds form eller tekniske koncept eller anvendelse af en anden distributionskanal, har drøftelserne indtil videre vist udstrakt principiel støtte til, at direktivet omfatter digitalt indhold i bred forstand. I direktivet om digitalt indhold bør "digitalt indhold" derfor defineres således, at det dækker meget store dele af det digitale indhold, der findes på markedet i øjeblikket, og samtidig er åbent for den fremtidige tekniske udvikling. Desuden bør der for at sikre overordnet sammenhæng tages højde for et eventuelt behov for konsekvensændringer af definitioner af digitalt indhold, der anvendes i anden EU-lovgivning, f.eks. forbrugerrettighedsdirektivet.

12. Der er behov for yderligere drøftelser om de regler, der bør gælde for indlejret digitalt indhold. En mulighed kunne være at anvende reglerne om salg af varer på produkter, der indeholder indlejret software, hvis funktioner er underordnet varernes primære funktioner. Det synes imidlertid også at være værd fortsat at overveje alternativer, f.eks. at reglerne om salg af varer anvendes på selve det fysiske medium, mens reglerne om levering af digitalt indhold anvendes på det digitale indhold.
13. Der blev udtrykt principiel støtte til idéen om, at direktivet også kunne finde anvendelse på aftaler, hvor digitalt indhold leveres med andet end et pengebeløb som modydelse. I betragtning af den stigende værdi af personoplysninger i moderne forretningsmodeller bør direktivet om digitalt indhold finde anvendelse på levering af digitalt indhold til gengæld for personoplysninger. Det bør dog drøftes nærmere, hvordan direktivet bør finde anvendelse på den type aftaler. Det skal især afklares, hvad begrebet "aktivt leverede personoplysninger" præcist dækker over, og om det er hensigtsmæssigt at anvende det.
14. Der skal arbejdes mere med spørgsmålet om, hvorvidt og i givet fald i hvilket omfang aftaler om digitalt indhold, der leveres til gengæld for "andre data", kan omfattes af direktivet, fordi det endnu ikke står klart, hvad der menes med det begreb. Spørgsmålet om, hvad der menes med "aktivt levere" er også vigtigt her.

c) *Ret til erstatning*

15. De hidtidige drøftelser viste ikke noget behov for at fastlægge regler om erstatning i direktivet om digitalt indhold for at opfylde dets mål. Den foreslåede bestemmelse i artikel 14 rejste betydelig bekymring i delegationerne. Samtlige medlemsstaters lovgivning omfatter et erstatningssystem, omend dets omfang og udformning kan variere fra en medlemsstat til en anden. Eftersom artikel 14 indeholder en vidtrækkende henvisning til medlemsstaternes nationale lovgivning, var det opfattelsen, at den skaber mere forvirring end klarhed; den vil hverken bidrage til styrkelse af det indre marked eller til sikring af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og øget retssikkerhed.

16. Som følge heraf bør direktivet ikke omfatte retten til erstatning, og artikel 14 og definitionen af erstatning i artikel 2, nr. 5, kan derfor udgå. Af klarhedshensyn bør det imidlertid overvejes at indsætte en præcisering i direktivet om, at intet i direktivet berører medlemsstaternes mulighed for at vedtage eller opretholde regler om ret til erstatning i henhold til deres nationale lovgivning.

C. *Rette balance mellem forbrugeres og leverandørers interesser*

17. I de hidtidige drøftelser blev det fremhævet, at det var af allerstørste betydning, at de nye regler sikrer en velafbalanceret ordning. Det betyder, at de både bør skabe et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og et erhvervsvenligt klima for EU-iværksættere, og at de bør være teknologisk neutrale, effektive og brugervenlige. I lyset af dette krav var der almindelig enighed om, at direktivet om digitalt indhold skal tilpasses på specifikke punkter, så reglerne er til gavn for både det indre marked og EU-borgerne.

a) *Teknologisk neutrale og brugervenlige regler*

18. Drøftelserne gjorde det meget klart, at vi må træde varsomt, når vi regulerer nye områder. Teknisk input fra IT-eksperter til Rådets Gruppe vedrørende Civilretlige Spørgsmål kunne være gavnligt for at få en bedre forståelse af de mulige følger, som inddragelsen af en bred vifte af digitalt indhold og forskellige former for modydelse kan få for den praktiske anvendelse af direktivet.
19. For at reglerne kan være brugervenlige, teknologisk neutrale og åbne for fremtidig teknologisk udvikling er det vigtigt, at det fremtidige arbejde fokuserer på, at de nye regler er så fleksible, at de passer til de forskellige former for digitalt indhold og for modydelse, der er omfattet af direktivet, uden at det retlige landskab gøres alt for kompliceret. I den sammenhæng skal det også undersøges, hvordan det kan sikres, at forbrugerne kender deres rettigheder, når de leverer en anden modydelse end penge til gengæld for digitalt indhold.

b) Overensstemmelsesprøve

20. Kommissionens oprindelige forslag om at give "*subjektive*" overensstemmelseskriterier (dvs. kriterier, der står i aftalen, mest som standardvilkår og -betingelser) forrang, når overensstemmelsesprøven anvendes, har rejst bekymring i flere medlemsstater. Det skyldes primært, at en sådan regel kan skabe risiko for, at leverandører ved at have meget svage overensstemmelseskrav i deres aftaler, undgår ansvar for manglende overensstemmelse, hvilket ville undergrave forbrugerbeskyttelsen, eftersom forbrugerne normalt har meget lidt indflydelse på (standard)aftalevilkårene. En anden bekymring gik på, at dette ville tvinge forbrugerne til at læse aftalen meget omhyggeligt.
21. Af hensyn til bedre balance bør udgangspunktet for de videre drøftelser være en tilgang, der er mere i overensstemmelse med direktiv 1999/44/EF og direktivet om onlinesalg af varer, hvilket ville betyde, at det digitale indholds overensstemmelse skulle vurderes i forhold til både kontraktvilkårene og et sæt af "*objektive*" overensstemmelseskriterier i henhold til EU-retten.

c) Klare regler om levering af digitalt indhold

22. Drøftelserne har vist, at det for at give forbrugerne reelle rettigheder er nødvendigt, at direktivet om digitalt indhold fastsætter klare regler om levering af digitalt indhold, navnlig om det tidspunkt, hvor det digitale indhold anses for at være leveret til forbrugeren.
23. Her blev det nævnt, at reglerne om levering af digitalt indhold kan tilpasses bedre til reglerne om levering af varer i forbrugerrettighedsdirektivet, og at leveringstidspunktet bør fastsættes til det tidspunkt, hvor det digitale indhold når forbrugers udstyr eller en tredjepartsformidler, som forbrugeren har angivet. Det betyder, at leverandøren i princippet vil være ansvarlig, når den manglende levering ikke kan tilskrives forbrugers digitale miljø eller forhold under forbrugers kontrol.

24. Teknisk input fra IT-eksperter til Rådets Gruppe vedrørende Civilretlige Spørgsmål ville være gavnligt for fuldt ud at forstå, hvordan leveringen af digitalt indhold fungerer i praksis, og for at tage tilstrækkeligt højde for situationer, hvor leveringen ikke finder sted på grund af en tredjepart.
25. Desuden er det måske værd at overveje, om direktivet bør indeholde en regel om bevisbyrde med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt det digitale indhold virkelig er leveret.

d) Leverandørens ansvar i tilfælde af manglende overensstemmelse og bevisbyrde

26. De hidtidige drøftelser har vist almindelig enighed om, at leverandøren skal være erstatningsansvarlig over for forbrugeren, hvis det leverede digitale indhold ikke er i overensstemmelse med aftalen. Flere delegationer mente imidlertid, at tilgangen om ikke at fastsætte nogen tidsmæssig minimums- eller maksimumsgrænse for hverken leverandørens ansvar for det digitale indholds manglende overensstemmelse eller den dermed forbundne omvendte bevisbyrde (artikel 9, stk. 1), ikke sikrede en passende balance.
27. Med henblik på at skabe bedre balance mellem forbrugernes og virksomhedernes interesser og øget retssikkerhed kan udgangspunktet for de videre drøftelser være en tilgang, hvor direktivet fastsætter, hvor længe og på hvilke betingelser forbrugeren kan holde leverandøren ansvarlig for manglende overensstemmelse og kan benytte sig af den omvendte bevisbyrde, jf. artikel 9, stk. 1. En sådan tilgang vil være mere i overensstemmelse med direktiv 1999/44/EF og direktivet om onlinesalg af varer.

e) Beføjelser i tilfælde af manglende overensstemmelse

28. Der var almindelig enighed om det grundlæggende princip, at forbrugeren, hvis leverandøren ikke leverer digitalt indhold i overensstemmelse med aftalen, bør have ret til at få det digitale indhold bragt i overensstemmelse med aftalen inden for en rimelig frist, uden væsentlig ulempe og uden omkostninger eller til at få et afslag i prisen eller ophæve aftalen.
29. De hidtidige drøftelser har også vist bred støtte til idéen om at fastlægge en vis rækkefølge i adgangen til disse forbrugerbeføjelser, uden at man dog nåede fuldstændig til enighed om spørgsmålet. Enhver manglende overensstemmelse bør afhjælpes på en måde, der er effektiv for parterne i et givet tilfælde. Det kræver yderligere drøftelser at finde ud af, hvordan det bedst kan opnås.

f) Andre forbrugerrettigheder

30. Drøftelserne af artikel 15 og 16 om ændring af digitalt indhold og ophævelse af langsigtede aftaler har vist, at der er støtte til det underliggende mål om at beskytte forbrugerne mod urimelige aftalevilkår, som kan binde dem til en ændret aftale eller en langsigtet aftale, som de ikke længere ønsker. Der er behov for yderligere overvejelser på teknisk plan for at finde ud af, hvordan det mål bedst kan nås på en forholdsmæssigt afpasset måde under hensyntagen til forbrugernes og leverandørernes interesser og til den bredere retlige ramme om urimelige aftalevilkår.